

Poročila so se zamenjala. Prah metuljev
je kot strop čebel. Trebuh nad soncem je
kot zločin in kazen. Če me potegne zdaj
dol, bom treščil v žarečo lavo. Tega nočem.

Še se hočem vzpenjati. Tu je zrak tako redek,
da kašljam in me poriva više. Trdno telo ne
more skozi trdno telo, tak čudež je kot
umazana flika in nezaslužen. Skušam pikirati

in prebiti žarečo maso, pa ne gre. Skušam
pikirati. Prav, torej ko bo dež, ko ne bo več
cvrčalo, ko se bom nagnil naprej in se

bodo noge prevalile zaradi gravitacije,
bom vedel, da se lahko spustim. S tono
svinca bo zrak šumel kot propeler parnika.

SANJA

Pokrajina se spreminja, prišli so novi
študentje. Lije, da bo visoka pomlad.
Odgovorne, logične besede so past, Sanja.
Grušenka mara sonce. Zato prereži vse

telefonske žice, izstopi iz vseh odborov.
Narava je dobra, ko se sabljač zaseka,
ker umiva. Barve drvijo po telesu in se
mešajo in se ljubijo. Tu je bil snežni

vihar. V Chicagu smo se sprehajali po
jezeru in se prehladili. Potem smo šli
dosti bolj južno, zalila nas je džungla.
Maruška je kupila trak. V Mehiki so

strašne, blede gore. V luninem svitu se
valijo in odpirajo kot list ogromnega
cveta, kot preproga v jedilnici, kjer
živijo nonica, oče, mama in Marija, v Kopru.